

man vilde komme dem til Hjælp. Det er klart, at det navnlig er dem, der ikke mest under det tilstedeværende Tryk, og at Eftergivelsesloven mest vil komme dem til Gode. Man har netop i Ribe gaaet over, at den almindelige Understøttelse som gik i Kommunens Ræste, ogsaa kom Andre til Gode og navnlig Embedsklassen som slet ikke har lidt Tab, medens derimod Bygningskattens Eftergivelse vilde komme de Næringsdrivende og Grundstjerne til Gode og det, hvad enten de bo i eller udenfor Byen, hvilket kunde være ligesgyldigt da de om de ogsaa vare flyttede fra Byen, dog havde lidt store Tab paa deres Eiendomme. Jeg havde egentlig ikke troet, at der skulde blive restet nogen kraftig Indvending imod dette Forslag. Det forekommer mig, at jeg ved Sagens 2den Behandling gjorde det aldeles klart, at den Hjælp som efter Ministerens Forslag skulde ydes Ribe Kommune af Statskassen ikke stod i Forhold til hvad der i selve Forslagets Motivering var antydet, at man vilde komme Kommunen til Hjælp med. Den høitærede Minister henviste paa Spørgsmaalet om, hvorledes han mente at dette Beløb vilde være nogen egentlig Hjælp for Ribe Kommune, til Forslagets Motiver, men jeg vil ogsaa henvise til disse Motiver thi man kan ikke forlange noget bedre. Der vil end netop Motiverne for min Anskuelses Rigtighed skjønndt de rigtig nok slutte med et ganske andet Resultat men som slet ikke er det, Motiverne i Virkeligheden burde lede til. Derfor er det ogsaa, at jeg har tilladt mig at sige, at jeg havde troet, at den høitærede Minister vilde gaa meget videre, end han er gaaet, og jeg tror derfor ogsaa, at Udvalget kunde have gaaet videre, uden at den høitærede Minister vilde have sat sig derimod. Det er af den Grund jeg beklager, at man ikke er kommen til det Resultat, som man kunde og burde være kommen til, naar man rigtig havde overvejet Motiverne. Der siger jeg den ærede Minister klart og tydeligt, hvorledes det staar til i Ribe; den aarlige Skatteforøgelse er i den sidste Tid bleven 2,500 Rd., og den vil vistnok ikke blive staaende der ved; Savnetasens Underbalance er 22—2,300 Rd. Det bliver omtrent de 5,000 Rd., som

man er gaaet tilbage endnu i den allerførste Tid; naagtet man fik en Hjælp af 5,000 Rd. af Statskassen. Ministeren siger derfor ogsaa i Motiverne, at man altsaa bør komme Kommunen kraftigere eller yderligere til Hjælp. Men hvad er det saa, der foreslaas? Det er det, der er mig sga. behynderligt, der foreslaas at yde Kommunen et Laan af 45,000 Rd. rentefrit i 5 Aar. Det er som jeg tidligere har udtalt, c. 1,600 Rd. om Aaret, altsaa langt fra det Samme som man har ydet tidligere, og det naagtet den høitærede Minister selv siger, at det vil blive værre med den forøgede Skattebyrde. Man siger, at det er for at komme Kommunen til Hjælp, for at den kan indvinde Land som er meget frugthart og som kan blive frugtbringende for Kommunen; men jeg kan slet ikke forstaa, hvorledes man kan mene, at der kan blive penge dertil. Derfor var det, at jeg ved Sagens anden Behandling tillod mig at stille Forslag om et Laan paa 100,000 Rd., som ydede rentefrit ikke vilde være mere end hvad man har ydet Kommunen før og som den høitærede Minister selv har indrommet ikke foreslog, idet Skattebyrden bestandig blev større. Nu siger den ærede Minister, at jeg er gaaet meget videre, end Ribe Kommune selv er gaaet, og den kun har forlangt 76,000 Rd., men den ærede Minister tager seil, idet jeg har kun forlangt et Laan, medens Ribe Kommune har forlangt Gjælden 76,000 Rd., overtagen af Statskassen; det er jo dog en Forfælsk, enten det skal være Laan eller Gave. Sag ved nok, at Mange have den Tanke, at dette Laan faar man aldrig tilbage, men det forholder sig ikke saaledes. Den høitærede Minister smiler og har maatte den Tanke, men jeg har ikke den Tanke. Jeg vil ikke sige, at Tilbagebetalingen kan begynde om 5 Aar, men selv om Dølandet ikke kommer tilbage, har dog Sumbanen kunne til Byen, og hvis Indtægten og Gavnene da tillige bliver forbedret, saa vil det Alligevel efter længere Tids Forløb let kunne være Tilfældet og er endog ganske sandsynligt, at der ved Landindtag vil kunne bringes saa meget ind i Savnetasens, at den meget let paa de fastsatte Vilkaar kan forente og afbetale Kapitalen. Det vilde være urimeligt, at